

GAZETA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Anul XXII - Nr. 1057

EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Vineri 2 octombrie 1970
4 pagini 25 bani

INAUGURAREA NOULUI AN UNIVERSITAR

Este necesar să se dea dovadă de mai multă receptivitate, să se reacționeze mai prompt la tot ceea ce este nou în practica activității economice și tehnico-științifice, să se adapteze mai rapid învățămîntul nostru la schimbările care au loc în domeniul producției de bunuri materiale, în gândire, în întreaga activitate socială.

NICOLAE CEAUȘESCU

Cu o vie atenție și un profund interes, profesorii și studenții ascultă cuvîntarea secretarului general al partidului

Cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu

Stimați tovarăși profesori,

Dragi prieteni studenți,

Astăzi, peste o sută cincizeci de mii de tineri de pe meleagurile patriei se îndreaptă spre sălile și laboratoarele institutelor superioare de învățămînt. Într-adevăr, numai gândind la această cifră ne dăm seama ce armată minunată și uriașă de oameni ai științei și culturii vom avea mîine în opera de edificare a comunismului în patria noastră. De aceea, este deosebit de plăcut pentru mine — ca și pentru ceilalți tovarăși din conducerea partidului și statului — să particip la deschiderea festivă a anului de învățămînt superior și să vă transmit, cu acest prilej, dumnea-voastră, cadrelor didactice și studenților din institutele de învățămînt superior ale Capitalei, precum și din toate centrele universitare ale țării, un cald salut din partea Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a Consiliului de Stat și a guvernului Republicii Socialiste România. (Aplauze puternice, prelungite).

Inaugurarea cursurilor universitare în acest an are loc în condițiile cînd în întreaga țară oamenii muncii desfășoară o intensă activitate pentru împlinirea cu succes a prevederilor cincinalului 1966—1970 și pentru pregătirea în condiții cât mai bune a trecerii la următorul plan cincinal, întocmit pe baza Directivelor celui de-al X-lea Congres al partidului nostru.

Puteți spune, tovarăși, că, de pe acum, multe județe și ramuri ale economiei noastre și-au îndeplinit planul cincinal. Avem, ca atare, toate condițiile ca, pînă la sfîrșitul anului, nu numai să realizăm planul cincinal, dar să și-l depășim. (Aplauze puternice).

În ce privește viitorul plan cincinal, el este de pe acum definitiv și trebuie să menționăm faptul imbușurător că prevederile sale sînt superioare celor stabilite de Directivele Congresului al X-lea al partidului, ceea ce va asigura dezvoltarea într-un ritm mai înalt a economiei, a nivelului de viață al întregului nostru popor. (Aplauze puternice, prelungite).

După cum se cunoaște, anul acesta țara noastră a fost încercată de mari greutăți pricinuite de inundațiile catastrofale din primăvară, care au afectat o bună parte din județe, aducînd mari daune economiei naționale și populației. Avem însă satisfacția să consta-

tăm că astăzi aceste greutăți au fost în cea mai mare parte înlăturate. Prin munca eroică a clasei noastre muncitoare — care s-a aflat în primele rînduri —, a țărănimii, intelectualității, prin contribuția întregului nostru popor, condus de partid, activitatea economică și socială din patria noastră a reintrat într-un timp scurt în ritmul său de mai înainte.

Folosesc acest prilej pentru a adresa, din nou, mulțumiri călduroase oamenilor muncii — români, maghiari, germani și de alte naționalități —, întregului nostru popor, care n-a preocupat nimic pentru a apăra avuția națională în acele împrejurări, dovedindu-și încă o dată patriotismul fierbinte, atașamentul față de cauza construcției socialismului din patria noastră. (Aplauze puternice, prelungite). Doresc, de asemenea, să exprim în mod deosebit mulțumiri călduroase tineretului patriei noastre, studenților, care a muncit, alături de întregul popor, pentru a opri furia apelor și și-a adus contribuția la înfrîngerea greutăților, la reîntrirea în normal a întregii activități. (Aplauze puternice).

Puteți spune că în aceste împrejurări grele s-au afirmat încă o dată forța de granit a societății noastre socialiste, unitatea întregului popor în jurul partidului, hotărîrea sa de a înfăptui neabătut politica internă și externă a partidului — politică ce corespunde intereselor și năzuințelor întregii noastre națiuni socialiste. (Aplauze puternice, prelungite).

Întregul nostru popor este angajat cu energie și entuziasm în eforturile de dezvoltare și perfecționare continuă a bazei tehnico-materiale a societății noastre socialiste, de înfăptuire a programului stabilit de partid; se desfășoară o largă activitate pentru perfecționarea și îmbunătățirea continuă a conducerii, organizării și planificării vieții economice și sociale, pentru sporirea eficienței economiei naționale și a întregii activități sociale.

Ca rezultat al succeselor obținute în construcția economică și în îndeplinirea planului de stat, s-au creat noi condiții pentru creșterea standardului de viață al populației, pentru satisfacerea într-o măsură sporită a cerințelor ei materiale și spirituale.

O expresie elocventă a preocupării pentru creșterea nivelului de trai al poporului o constituie încheierea în acest an a acțiunii de

generalizare a măsurilor de majorare a salariilor. Populația salariată a primit astfel în plus, anul acesta, circa 12 miliarde lei.

Ridicarea nivelului de viață al poporului este preocuparea centrală a partidului și statului nostru, țelul suprem al întregii activități de construcție a socialismului și comunismului în patria noastră. Vom face totul ca, an de an, lună de lună, bunăstarea materială și spirituală a poporului nostru să crească necontenit. (Aplauze prelungite).

În cadrul preocupărilor partidului și statului pentru asigurarea progresului multilateral al țării, pentru ridicarea României la nivelul țărilor avansate, un loc important ocupă dezvoltarea învățămîntului, asigurarea condițiilor pentru pregătirea cadrelor necesare economiei, științei și culturii, educarea și formarea pentru muncă și viață a tinerii generații. (Vii aplauze).

Fundamentat pe concepția materialist-dialectică despre natură și societate, dezvoltînd luminoasele tradiții progresiste ale școlii românești, învățămîntul de toate gradele din țara noastră cunoaște astăzi o dezvoltare și înflorire fără precedent, înregistrînd an de an noi succese.

În sistemul nostru de învățămînt, școala superioară ocupă un loc deosebit de important. Instituțiile de învățămînt superior au pregătit și au dat țării cadre de specialiști pentru toate domeniile de activitate. Este locul să subliniem și cu ocazia acestui început de un universitar că partidul, guvernul țării dau o înaltă apreciere muncii pline de răspundere și de noblete a cadrelor didactice universitare, aportului lor deosebit de valoros la instruirea și educarea studenților la formarea omului nou al societății noastre socialiste. (Aplauze puternice).

Partidul, întregul popor apreciază că studențimea din România se pregătește cu seriozitate și hărnicie, dovedind că este consistentă de înalte răspunderi ce-i revin în societate. (Aplauze puternice).

Dragi tovarăși,

Congresul al X-lea al partidului nostru superior îi revin răspunderi deosebite de mari. După cum se știe, statul face sacrificii însemnate pentru a asigura dezvoltarea și modernizarea bazei materiale a învățămîntului, pentru a îmbunătăți condițiile de viață și de muncă ale corpului profesoral și studenților. În cursul actualului cincinal au fost date în folosință noi spații de învățămînt, laboratoare, clinici, precum și numeroase cămine și cantine studentești. În ultimul an universitar, circa 63 la sută din studenții de la cursurile de zi au primit burse, peste 64 la sută dintre ei au locuit în cămine, iar peste 57 la sută au luat masa la cantinele studentești.

vast program, al trecerii la noul plan cincinal 1971—1975.

Realizarea cu succes a sarcinilor prevăzute pentru această importantă etapă de dezvoltare multilaterală a societății socialiste din România cere ridicarea nivelului calitativ al întregii noastre activități. În această direcție, un rol deosebit de important capătă omul, cadrele, chemate să asigure traducerea în viață a acestui vast program, lăsat de ea problema pregătirii și formării de noi contingente de specialiști, înarmate cu temeinice cunoștințe, capabili să răspundă în bune condiții exigențelor tot mai înalte ale organizării și conducerii producției, ale întregii activități sociale, devine o problemă centrală a năsușii progresului societății noastre socialiste. (Aplauze puternice).

Fără îndoială, formarea cadrelor este o problemă complexă, multilaterală; ea începe astăzi de la vîrstă de 6 ani, la copilul și se termină, ca să zic așa, la 50 de ani, vîrstă de pensie, dar, în fond, ea nu se termină în tot timpul vieții. Noi concepem problema pregătirii și perfecționării cadrelor — a constructorilor socialismului — nu ca ceva limitat la o anumită perioadă, ci ca un proces continuu. Numai în măsura în care vom ști să asigurăm în bune condiții desfășurarea acestui proces, împrăștiat pe toată durata existenței acumulate, cunoașterea de către cetățenii patriei noastre a noilor cunoștințe ale științei și tehnicii, vom putea să ne îndeplinim în condiții bune sarcinile ce ne revin în opera de edificare a socialismului și comunismului. (Aplauze puternice).

În legătură cu formarea și pregătirea cadrelor, învățămîntul nostru superior îi revin răspunderi deosebite de mari. După cum se știe, statul face sacrificii însemnate pentru a asigura dezvoltarea și modernizarea bazei materiale a învățămîntului, pentru a îmbunătăți condițiile de viață și de muncă ale corpului profesoral și studenților. În cursul actualului cincinal au fost date în folosință noi spații de învățămînt, laboratoare, clinici, precum și numeroase cămine și cantine studentești. În ultimul an universitar, circa 63 la sută din studenții de la cursurile de zi au primit burse, peste 64 la sută dintre ei au locuit în cămine, iar peste 57 la sută au luat masa la cantinele studentești.

O dată cu dezvoltarea bazei ma-

teriale, cu asigurarea unor condiții tot mai bune de viață și de muncă pentru studenți și pentru corpul profesoral, partidul și guvernul au acordat și acordă o importanță deosebită perfecționării multilaterale a întregului proces de învățămînt. Se cunoaște că, în acest scop, în cursul actualului cincinal a fost adoptată noua Lege a învățămîntului. Pe baza Directivelor Comitetului Central și a prevederilor Legii învățămîntului s-au aplicat o serie de măsuri importante pe linia dezvoltării și modernizării învățămîntului, a creșterii eficienței sale în viața socială a întregii țări.

Am vizitat astăzi Institutul de construcții, clinica de copii a Institutului de medicină, precum și Institutul politehnic. Pot spune că impresiile noastre despre aceste trei instituții vizitate sînt deosebit de bune. Îndeseol, am putut să vedem preocuparea care există pentru realizarea în practică a prevederilor Directivelor Comitetului Central și ale partidului privind dotarea și dezvoltarea laboratoarelor, legarea mai strînsă a activității de învățămînt cu practica, cu producția. S-au obținut, fără nici o îndoială, o serie de rezultate bune în această direcție. Au fost adoptate o serie de măsuri — la care s-au referit și unii din tovarășii care au vorbit astăzi aici — privind îmbunătățirea conducerii activității universităților și institutelor de învățămînt superior, între care menționez crearea senatelor și consiliilor profesoriale, introducerea principiului muncii colective, atragerea studenților la conducerea acestor unități de învățămînt superior.

Fără îndoială că pașii făcuți sînt importanți, dar consider că, în această privință, sîntem încă la început. Este necesar ca aceste organisme să capete mai multă independență, mai multă autonomie în organizarea procesului de învățămînt, a predării cursurilor. Să nu ne fie teamă de o mai mare diversitate în sistemul de organizare și de predare a diferitelor cursuri în unele sau altele din instituțiile noastre de învățămînt! Cred că trebuie să lichidăm șablonismul, rigiditatea care mai stăruie astăzi în învățămîntul nostru și care constituie, în fond, o frînă în dezvoltarea lui mai rapidă. (Aplauze puternice).

(Continuare în pag. a 2-a)

ATMOSFERĂ SĂRBĂTOREASCĂ

Un nou an universitar a început ieri. Profesorii și studenții — animați de idealul unanim de a sluji politica partidului, de a contribui cu eelan și competență la înfăptuirea programului de dezvoltare a țării, așa cum este fundamentat cu claritate de Congresul al X-lea al partidului — au participat la entuziaste manifestări prilejuate de deschiderea unui nou an de muncă în învățămîntul superior. De la studenții anului I care și-a început ieri călătoria pasionantă prin generațiile noastre de știință, pînă la studenții ultimului an, obișnuiți cu lumea amfiteatrelor și laboratoarelor, pregătindu-se pentru un nou și hotărîtor examen — examenul producției, al practicii — toți cei peste 150.000 studenți ai țării — români, maghiari, germani — și-au exprimat hotărîrea de a fi la înălțimea grîjii și solicitărilor cu care se preocupă partidul și statul de înaltă generație, de a folosi cu spirit de răspundere condițiile de instrucție și educație ce le sînt puse la dispoziție în vederea pregătirii și formării ca specialiști de înaltă calificare, ca demni și pricepuți constructori ai celei mai avansate societăți din cîte a cunoscut omenirea în evoluția sa — societatea socialistă. Cadrele universitare — de la tînărul asistent pînă la venerabilul profesor, care a pregătit zeci de generații de specialiști — și-au exprimat, de asemenea, angajamentul solemn, ca, în acest an de învățămînt, să aducă noi și importante contribuții la perfecționarea învățămîntului superior potrivit Directivelor Congresului al X-lea, indicațiilor generale ale partidului cu diverse prilejuri ca și în cuvîntarea rostită la adunarea festivă de la Sala Palatului, să formeze noi promoții de specialiști, capabile să răspundă exigențelor superioare pe care le impune dezvoltarea societății noastre.

Prezența în mijlocul studenților și profesorilor la sărbătoarea deschiderii cursurilor universitare a tovarășului Nicolae Ceaușescu a prilejuit și în acest an momente emoționante, o atmosferă de vibrant patriotism, de înaltă responsabilitate civică, de nețărmurit devotament față de partid, de conducerea sa. Studenții celui mai mare centru universitar al țării — București — au trăit ieri un moment deosebit, avînd în această zi bucuria de a-l primi în mijlocul lor pe tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, împreună cu tovarășii Emil Bodnaraș, Gheorghe Pană, Gheorghe Rădulescu, Ilie Verdet, Janos Fazekas, Manea Mănescu, Dumitru Popa, Leonte Răutu, Ștefan Voitec, Miron Constantinescu, Ion Iliescu. Tineretul studios, corpul profesoral, vîd în prezența conducătorilor partidului și statului nu numai o cînstire ce se aduce școlii superioare, dar și o dovadă elocventă a pretutirii pe care o acordă partidul, întregul popor, rolul ei în opera de făurire a societății socialiste multilaterale dezvoltate. Răspunsul studențimii, al profesorilor la această încredere s-a materializat, ieri, în călduroasa primire pe care au făcut-o pretutindeni tovarășului Nicolae Ceaușescu, celorlalți conducători de partid și de stat, exprimate a devotamentului și atașamentului profund față de politica marxist-leninistă a partidului nostru, a încrederii în viitorul patriei, în angajamentele însoțite pe care și le-au luat de a asigura țării noi generații de cadre cu înaltă calificare, capabile să aducă o contribuție sporită la edificarea socialismului pe pămîntul României.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu și ceilalți conducători de partid și de stat au vizitat Facultatea de construcții, Spitalul clinic de pediatrie „Emilia Irza”, în cadrul căruii își de-

(Continuare în pag. a 2-a)

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. 1)

Cred că Ministerul Învățământului va putea lucra și el mai bine dacă, în loc să îndrume din București cum să se desfășoare activitatea la Iași, la Cluj, Tg. Mureș, Timișoara, Craiova și în celelalte centre universitare, le va lăsa pe ele, conducerea institutelor respective, să rezolve ele problemele pe baza direcțiilor generale, iar ministerul să asigure o orientare de perspectivă, să se ocupe într-adevăr de problemele mari ce trebuie rezolvate pe plan central în activitatea de învățământ. Vor avea astfel de câștigat atât societatea, cât și studenții — cadrele de mine ale patriei noastre socialiste. Să nu avem nici o teamă că, acordând mai multă autonomie universitară, am putea cumva să scăpăm din mână conducerea învățământului. Dimpotrivă, creșterea autonomiei, din centrul și institutelor atribuiți mai largi în organizarea procesului de învățământ și activității studenților, vom asigura o conducere mai eficientă, la nivel mai ridicat a întregului nostru învățământ. (Aplauze puternice).

O problemă a căreia partidul și statul îi acordă o atenție deosebită este aceea a legării mai stricte a învățământului cu practica, cu viața. Așa cum am spus, avem în această privință o serie de rezultate, dar ele nu ne pot satisfăce; ceea ce am făcut constituie, de fapt, numai începutul. Mai avem încă un drum lung de parcurs pentru că, realmente, învățământul nostru superior să se lege strins de practică, de producție, pentru că absolutul universității sau al oricărui institut de învățământ superior să poată, întrind în fabrică sau în munca de cercetare, să participe din prima zi la activitatea de producție, să se încadreze în mod corespunzător în colectivul de muncă. Cu toții știm că absolutul învățământului nostru superior îi trebuie încă doi și, cîte o dată, chiar trei ani pentru a se adapta condițiilor de muncă din întreprindere, pentru a fi cu adevărat în stare să se încadreze în procesul de muncă. Aceasta este o mare carentă a învățământului și trebuie să o lichidăm rapid pentru că ea ne împiedică să obținem rezultate mai bune în activitatea noastră.

Noi ne bazăm în întreaga noastră gândire pe concepția materialist-dialectică despre lume. Știm că, pînă la urmă, munca a fost elementul esențial în însăși formarea omului, în dezvoltarea gândirii lui. Cu toate acestea, cîte o dată, mai întinm concepții în unele institute și la unii tineri potrivit cărora munca este privită drept ceva care nu ar fi de nivelul lor, care ar fi de natură să-i înjosească. Este adevărat, sînt puțini asemenea tineri; dar trebuie să facem să nu mai existe în țara noastră, în universitățile din România, nici un tînar care să gîndească astfel. Pentru a crea asemenea condiții trebuie să începem chiar cu îmbunătățirea procesului nostru de învățământ, să mergem mai departe cu aplicarea în viață a Directivei Comitetului Central al partidului.

Este necesar să se dea dovadă de mai multă receptivitate, să se reacționeze mai prompt la tot ceea ce este nou în practica activității economice și tehnico-științifice, să se adapteze mai rapid învățământul nostru la schimbările care au loc în domeniul producției de bunuri materiale, în gândire, în întreaga activitate socială.

Astăzi am discutat — în timpul vizitei făcute — despre ponderea pe care o ocupă practica și activitatea de pregătire a cursurilor în învățământul nostru. Am putut constata cu plăcere că s-au făcut pași înainte în direcția măririi ponderii practicii — dar numai pași. Știți cu toții că la noi predarea cursurilor ocupă o parte însemnată din activitatea unui profesor, cît și a studenților. Deși avem cursuri tipărite — la institutul de construcții mi s-a spus că există un exemplar la doi studenți pentru primii ani, iar pentru anii IV și V cîte un exemplar pentru fiecare student — profesorul, în ora sa de predare, nu face decât să repete cursul pe care, de altfel, studentul îl poate citi foarte bine singur, fără să mai trebuiască să stea ore întregi să asculte lucruri pe care le găsește în manual.

Este necesar să ne adaptăm mai rapid cerințelor moderne, practicilor din țările avansate, unde predarea cursului de către profesor este limitată la ceea ce a intervenit nou sau la explicarea unor fenomene care trebuie mai bine înțelese, lăsînd pe student să citească singur manualul, să se deprindă să selecteze din curs ceea ce îi

este folositor. Numai în felul acesta îl învățăm pe student să muncească și să studieze cu bune rezultate. Or, trebuie spus că astăzi îl învățăm pe student cum să ia notițe rapid. Știți foarte bine că mulți studenți răspund la examene nu atît pe baza a ceea ce au citit, ci mai mult pe baza notițelor luate în orele de curs; de altfel, unii profesori îi întreabă pe studenții nu ceea ce este esențial din curs — nu vreau să spun că tot fac așa — ci dacă au reținut o anumită formulare pe care ei au făcut-o atunci cînd au predat materia respectivă. Atunci studentul primește nota zero. (Aplauze vii prelungite; animație în sală). Nu știu cum să interpretez aceste aplauze; ca un acord cu profesorii care procedează așa sau ca o aprobare a criticii adresate unor astfel de profesori. (Aplauze puternice, aprobative).

Cred că este necesar ca învățământul nostru superior să treacă cu mai multă îndrăzneală la îmbunătățirea, la restructurarea procesului instructiv-didactic. Desigur, vom avea, poate, unele greutăți la început, dar va trebui să ne preocupăm mai mult ca studentul să aibă timp să citească, să creăm condiții ca el să poată studia în cadrul facultății, să poată lucra mai mult în laborator, să fie mai bine asistat și îndrumat de profesor. Am mai vorbit și cu alte prietari despre necesitatea ca fiecare profesor să răspundă de un grup de studenți, să-l cunoască cum se comportă în procesul de învățământ și cum acționează în întreaga viață personală. Studiind și în acest domeniu experiența mondială, aplicînd-o în practică, vom crea premise ca, într-adevăr, studentul să poată învăța în bune condiții. Profesorul să nu considere că și-a încheiat activitatea o dată cu predarea cursului, ci să asiste și să îndrume întreaga muncă de studiu, de laborator și de producție a studentului, participînd activ împreună cu el la toată această activitate. În acest sens trebuie să restructurăm și să organizăm procesul nostru de învățământ. (Aplauze puternice).

Noi considerăm că activitatea de laborator, activitatea practică și de producție a studenților trebuie să ocupe locul principal în timpul de învățământ. Desigur, aceasta este mai ușor de realizat pentru agronomie, pentru construcții, pentru politehnică și institutele tehnice. Fiecare, în primul rînd, către aceste ramuri de învățământ trebuie să ne îndreptăm. Considerăm că va trebui ca, încă din anul acesta, să trecem la unele restructurări radicale. Studentul trebuie să-și propună ca, în cei cinci ani de învățământ în politehnică, să-și însușească și cunoștințe profesionale la nivel de muncitor calificat. Dacă vrea să îndrume mine, cînd va fi inginer, pe muncitor, el trebuie să aibă cel puțin nivelul de cunoștințe practice al acestuia, plus cunoștințele teoretice de inginer. De aceea, este necesar ca practica să fie în așa fel organizată încît studentul să lucreze cîteva luni cum lucrează ucenicul în fabrică, apoi ca muncitor, ca maștru și să facă și practica de inginer în acești cinci ani. Numai așa, cînd va termina studiile, el va cunoaște bine problemele practice ale producției, se va putea încadra imediat în procesul de muncă.

Probabil că va trebui să găsim forme noi și în ce privește practica; să organizăm această practică fie pe o perioadă mai lungă, de 6-8 luni consecutiv — cum se face într-un șir de țări — fie să o organizăm pe ani de studiu, dar tot concentrat, cu participare efectivă în tot acest timp în procesul de producție.

Va trebui, totodată, să organizăm mai bine laboratoarele și chiar unele ateliere de producție de la lingă institutele de învățământ. De altfel, problema aceasta se pune pentru întregul nostru învățământ, inclusiv cel liceal, care va trebui, în cîteva ani, să dispună de ateliere proprii, astfel ca toți tinerii, nu numai din școlile tehnice, dar și din liceele de cultură generală, să învețe o meserie. Tinerii trebuie să înțeleagă că este necesar să se deprindă cu lucrul, cu munca practică, astfel încît atunci cînd vor termina școala să nu devină pur și simplu niște oameni care au învățat de toate, dar nu știu să pună mina pe un ac. (Aplauze aprobative).

Aceasta este valabil și pentru facultățile sau institutele așa-zis umanistice. Dacă ne-am referi la facultățile de filozofie, este oare suficient că aici se învață istoria filozofiei și se studiază diferite concepții filozofice actuale? Se știe că filozofia și concepția noastră fi-

lozofică sînt rezultatul a tot ceea ce omenirea a creat mai bun în toate domeniile. Materialismul dialectic constituie tocmai o sinteză a tuturor științelor; fără fizică, fără chimie, fără biologie, fără matematică nu se poate concepe materialismul dialectic. Luați însă programele facultăților noastre de filozofie. Veți vedea că ele nu prevăd studierea fizicii, chimiei, biologiei, matematicii. De aceea, la aceste facultăți se prezintă la admitere cîte 15 tineri pe un loc, considerînd, desigur, că este suficient să studiezi niște teorii generale, rupte de viață, desprinse exclusiv din cărți, ca să devii filozof! (Aplauze). Filozoful trebuie să fie în stare să înțeleagă lumea de astăzi, știința contemporană, și să se bazeze pe cele mai noi date ale științei, pentru a dezvolta concepția noastră despre lume. Fără a cunoaște fizica, chimia, biologia, matematica nu se poate forma un filozof bun, așa cum, fără asemenea cunoștințe, nu putem avea nici literați buni. Literatura trebuie să fie expresia a tot ceea ce a creat mai bun omul, gîndirea și munca sa, nu expresia unor lucruri abstracte, a teoriei că „eu am eul meu în conștiința mea”. De unde izvorăște conștiința mea? (Aplauze prelungite). În fond, abstracționismul în artă, literatură, filozofie — că și acolo există multe abstracționisme — este tocmai rezultatul rușinii de practică, de viață, al înțelegerii unor concepții idealiste, pe care noi le combatem și care, în fond, strecoară sub această formă ideea existenței în lume, în societate, a unor energii forțe supranaturale sau a unor suprasensuri în stare să facă minuni. Noi trebuie să așezăm în mod real învățământul filozofic și tot învățământul nostru umanistic pe baza materialismului dialectic. Pentru aceasta, trebuie să-i legăm de practică, de viață, iar studenții acestor facultăți să treacă efectiv prin procesul practic de producție. Numai așa vor putea să fie buni studenți și buni filozofi. (Vii aplauze).

Va trebui deci, ca în spiritul Directivei Comitetului Central, să trecem la măsuri mai radicale spre a face ca, realmente, tot învățământul din țara noastră — și design, și învățământ superior — să fie strîns legat de practică. Fiecare tînar al patriei noastre să stea o dată în fabrică, o dată o cooperativă agricolă sau o fermă de stat, să fie în stare să lucreze în orice domeniu de activitate. Numai așa va deveni un bun constructor al socialismului și comunismului. (Aplauze puternice, prelungite).

Aceasta impune, desigur, și obligații pentru profesori de a-și revizui metodele de predare și întreaga lor activitate didactică. Ei trebuie să înțeleagă că au datorita să participe efectiv la viața universității, că ei înșiși trebuie să fie strîns legați de producție. În asemenea condiții și cursurile lor, tot ceea ce ei predau, va fi legat permanent de cerințele practicii, ale vieții.

Învățământul este, cum se știe, și un factor important de cercetare științifică. Mi-a făcut mare plăcere să văd, la Institutul de construcții, cîteva laboratoare. Acolo profesorii mi-au putut prezenta grafice din care reiese că lucrează cu zece de întreprinderi, că au rezolvat un șir de probleme ale acestora. Dar ca să faci cercetare, în bune condiții, nu mai poți face în același timp și meditații în afara obligațiilor universitare, nu te poți ocupa și de alte lucruri. Cine lucrează în învățământul superior s-a angajat, prin însăși profesia aleasă, pe drumul științei; nu se poate concepe învățământ superior fără ca toți aceia care lucrează în cadrul lui să nu se preocupe permanent de dezvoltarea cunoștințelor în domeniul lor de activitate. Preocuparea conferințelor, a asistenților trebuie să fie de a cerceta, de a-și aduce contribuția la progresul general al științei și culturii.

Iată, tovarășii, cîteva probleme pe care am dorit să le pun în fața dumneavoastră cu prilejul deschiderii noului an de învățământ. Gîndindu-ne la aceste probleme, la perfecționarea multilaterală a învățământului nostru, să avem permanent în vedere că societatea pe care o edificăm, omenirea în general, nu se va putea dezvolta, va putea obține rezultate bune pe calea progresului său, material și spiritual, fără a se baza pe tot ceea ce știința a creat mai bun, pe noile cuceriri ale tehnicii. Să facem ca toți cetățenii patriei să fie înarmați cu temeinice cunoștințe, cu tot ceea ce creează mai valoros, mai înaintat, omenirea.

Noi am organizat învățământul de 10 ani. Tineretul nostru de mine — deci muncitorul de mine, generația de mine — va avea cu-

noștințe foarte avansate. Pentru aceasta, însă, avem obligația ca aceste cunoștințe să le predăm în așa fel încît ele să fie temeinic însușite de tineretul patriei noastre; să putem spune că, într-adevăr, poporul român — constructor al socialismului — însușind tot ceea ce este mai înaintat, își aduce în același timp propria contribuție la dezvoltarea științei și culturii universale. (Aplauze prelungite).

Considerăm că este necesar să facem eforturi mai mari pentru a asigura organizarea în acest spirit a învățământului nostru, deoarece numai astfel ne vom putea îndeplini obligațiile pe care le avem în fața Guvernului, Comitetului Central al partidului și hotărîte să facă totul pentru a îmbunătăți întregul proces de învățământ în sensul în care am vorbit aici. (Aplauze puternice, prelungite).

Știm, tovarășii, că avem în întregul nostru învățământ, inclusiv cel superior, cadre didactice capabile, cu vaste cunoștințe, care se bucură de renume pe plan mondial. Dispunem deci de o puternică armată de cadre didactice — ca să spun așa, de la sublocoteninți pînă la generali și mareași! — în stare să realizeze în practică aceste măsuri. Avem convingerea că întregul corp universitar va munci cu întreaga sa capacitate pentru a ridica nivelul general al învățământului din patria noastră, pentru a-și aduce contribuția la dezvoltarea multilaterală a societății socialiste. (Aplauze puternice, prelungite).

Avem, de asemenea, un tineret minunat, dornic să-și însușească tot ceea ce este mai nou în știință și tehnică, în gîndirea umană. De altfel, se cunoaște că, în lume, poporul român are renumele unui popor inteligent, în stare să-și însușească tot ceea ce este nou. Știm că tinerii noștri care merg la studii în străinătate — sînt apreciați pentru felul în care învață. De aceea, avem convingerea că tineretul, studenții patriei noastre vor contribui, alături de profesori, la înălțarea Directivei partidului privind ridicarea nivelului învățământului, vor munci temeinic pentru a se pregăti spre a fi în stare să ducă mai departe cauza construcției socialismului și comunismului, cauze bunătății naționale noastre socialiste. (Aplauze puternice, prelungite).

Dragi tovarășii,

Preocupându-se de problemele dezvoltării societății noastre socialiste, de ridicarea bunătății naționale, noi știm că ne îndeplinim în primul rînd o țintă îndrăgănită față de poporul din care facem parte. Datorită comunistilor este ceea ce a identificat cu interesele oamenilor muncii, de a acționa pentru a ridica continuu nivelul bunăstării generale a propriului lor popor. Numai așa partidul comunist își îndeplinește obligația sa de reprezentant a tot ceea ce este mai avansat în societate. Partidul nostru este hotărît să-și îndeplinească cu toată fermitatea această obligație esențială față de popor, față de poporul pe care îl unim în partidul nostru — deoarece, în fond, partidul nu este ceva abstract, ci rezultatul unirii celor mai bune forțe ale poporului care doresc să militeze pentru a asigura dezvoltarea întregii societăți pe o bază nouă, superioară. Pe această bază, partidul nostru, ca reprezentant și ca element de unire a tot ceea ce este mai progresiv în țara noastră, înțelege să-și îndeplinească obligațiile, să acționeze în bune condiții, nu mai poți face în același timp și meditații în afara obligațiilor universitare, nu te poți ocupa și de alte lucruri. Cine lucrează în învățământul superior s-a angajat, prin însăși profesia aleasă, pe drumul științei; nu se poate concepe învățământ superior fără ca toți aceia care lucrează în cadrul lui să nu se preocupe permanent de dezvoltarea cunoștințelor în domeniul lor de activitate. Preocuparea conferințelor, a asistenților trebuie să fie de a cerceta, de a-și aduce contribuția la progresul general al științei și culturii.

Iată, tovarășii, cîteva probleme pe care am dorit să le pun în fața dumneavoastră cu prilejul deschiderii noului an de învățământ. Gîndindu-ne la aceste probleme, la perfecționarea multilaterală a învățământului nostru, să avem permanent în vedere că societatea pe care o edificăm, omenirea în general, nu se va putea dezvolta, va putea obține rezultate bune pe calea progresului său, material și spiritual, fără a se baza pe tot ceea ce știința a creat mai bun, pe noile cuceriri ale tehnicii. Să facem ca toți cetățenii patriei să fie înarmați cu temeinice cunoștințe, cu tot ceea ce creează mai valoros, mai înaintat, omenirea.

Noi am organizat învățământul de 10 ani. Tineretul nostru de mine — deci muncitorul de mine, generația de mine — va avea cu-

porul nostru, al țărilor socialiste, al socialismului în general. (Aplauze puternice).

Ne preocupăm de întărirea legăturilor noastre cu partidele comuniste și muncitorești, cu partidele socialiste, cu mișcările de eliberare națională, cu toate forțele ant imperialiste, convinși că această constituie o cerință a dezvoltării sociale, a succesului luptei împotriva imperialismului, pentru progres și pace în lume. (Aplauze prelungite).

Tocmai pornind de la asemenea preocupări, ne îngrijorează situația din Vietnam și în general din Indochina, evenimentele din Orientul Apropiat. Milităm în mod activ pentru încetarea războiului din Indochina, pentru retragerea trupelor Statelor Unite și aliaților lor din această zonă, pentru ca poporul vietnamez și celelalte popoare din peninsula indochineză să fie lăstate să-și rezolve problemele fără nici un amestec din afară. De asemenea, considerăm că este în interesul popoarelor din Orientul Apropiat să se rezolve pe cale pașnică conflictul existent, să se asigure dezvoltarea independentă a fiecărei națiuni, a fiecărui stat din această zonă și, prin aceasta, să se creeze condiții pentru progresul lor economic și social. Tocmai ca prieten buni ai poporului arab, noi sîntem de părere că trebuie făcut totul pentru a se asigura condiții de pace, deoarece numai în asemenea condiții popoarele arabe vor putea să se dezvolte, să-și ridice nivelul lor de viață, material și spiritual.

Acționăm pentru ca în Europa să se încetezească tot mai tracic raporturile noi între state, pentru înfăptuirea securității europene, care presupune egalitate deplină între națiunile europene, respectul reciproc al independenței și suveranității, colaborarea în toate domeniile de activitate, presupune să se pună capăt politicii de forță și dictat promovată de imperialism. Ca Europa să devină un continent al păcii și cooperării. Considerăm că există condiții să se realizeze asemenea desiderate — și vom acționa cu toate forțele în această direcție. (Aplauze puternice).

Pornind de la interdependența dintre politica de construcție socialistă și politica desfășurată pe plan extern, acționăm ca în viața internațională să triumfe dreptățile noi, să se afirme și să se respecte norma dreptului internațional. Ne preocupăm ca Organizația Națiunilor Unite să joace un rol mai important în rezolvarea problemelor internaționale, ca în ea să-și ocupe locul toate popoarele. În acest context aș dori să subliniez, în mod deosebit, necesitatea restabilirii drepturilor legitime ale Republicii Populare Chineze la O.N.U.; aceasta va fi în interesul rezolvării problemelor internaționale, al cauzei păcii și progresului în lume. (Aplauze puternice).

Avem convingerea că, acționînd în acest sens, militînd neabătut pentru unirea tuturor forțelor anti imperialiste, contribuind la înfăptuirea unei politici de cooperare internațională și de pace, ne îndeplinim atît îndatorirea națională, cît și cea internațională. Și în viitor vom acționa cu fermitate și consecvență în acest spirit! (Aplauze puternice).

Dragi tovarășii,

Doresc, în încheiere, să-mi exprim, încă o dată, convingerea mea, a conducerii de partid și de stat, că anul universitar pe care îl începeți astăzi va constitui pentru dumneavoastră toți — cadre didactice și studenți — un an de noi progrese în dezvoltarea și înflorirea învățământului și științei, în creșterea aportului dumneavoastră la progresul general al patriei socialiste. (Aplauze prelungite).

Cu această convingere, urez tuturor cadrelor didactice din învățământul superior realizări tot mai mari în activitatea închinată educării tinerii generații. Adresez, de asemenea, studenților noastre urarea caldă de a obține noi izbînzii în însușirea științei și culturii, în pregătirea sa temeinică pentru muncă și viață, pentru a putea ca mine, în întreprinderi, în institutele de cercetări, de învățământ, în organizațiile cooperatiste, în toate organismele societății noastre socialiste să-și aducă contribuția la progresul general și să ducă mai departe făclia progresului și civilizației, să ridice pe noi culmi România, națiunea noastră socialistă.

Vă urez spor la muncă și la învățătură, sănătate și multă fericire la toți tovarășii. (Aplauze puternice, prelungite; urale îndelung repetate; întreaga asistență, în picioare, ovacionează puternic pentru Partidul Comunist Român, pentru Comitetul Central, pentru secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu).

ATMOSFERĂ SĂRBĂTOREASCĂ

(Urmare din pag. 1-a)

săvîrșesc cunoștințele viitorii medici, Institutul politehnic.

În continuare, la Sala Palatului a avut loc adunarea festivă de inaugurare a noului an universitar. Mii de studenți bucureșteni au venit să sărbătorească împreună cu cadrele didactice din institutele de învățământ superior ale Capitalei, începutul anului universitar 1970 — 1971. Pe fundalul scenei Palatului Republicii, gazda adunării festive, drapelul cu drapelul patriei și partidului, se află o carte simbolică, pe care este înscrisă urarea adresată din inimă de întregul nostru popor tineretului studios: „Spur la muncă în noul an universitar”.

În sală domnește o atmosferă sărbătorească. Un uriaș cor, în care și-au reunit vociile studenți și dascălii lor iubiti, intonează imnul tradițional „Gaudeamus igitur”.

Sosirea conducătorilor de partid și de stat este salutăată de întreaga asistență prin puternice ovacii și urale adresate partidului, conducătorilor încercat al poporului român pe drumul luminos al fărîșirii societății socialiste multilaterale dezvoltate.

În prezidiul adunării iau loc tovarășii Nicolae Ceaușescu, Emil Bodnaras, Gheorghe Pană, Gheorghe Rădulescu, Ilie Verdă, Dumitru Popa, Leonte Răutu, Ion Bîscu, Mircea Malita, ministrul învățământului, Mircea Nicolae, președintele Academiei Republicii Socialiste România, Traian Ștefănescu, președintele Uniunii Asociațiilor Studențesci din România, rectori ai institutelor de învățământ superior din Capitală, profesori universitari, studenți frunțați.

La adunare sînt prezenți James Fazekas, Manea Mănescu, Ștefan Voitec, Mircea Constantin, membri ai C.C. și P.C.R. ai Consiliului de Stat și ai guvernului, personalități ale vieții științifice și culturale, activiști de partid și de stat, ai Uniunii Tineretului Comunist și Uniunii Asociațiilor Studențesci din România, reprezentanți ai unor organizații obștești, conducători de instituții centrale și ai unor mari întreprinderi.

Adunarea festivă a cadrelor didactice și studenților din Capitală este deschisă de ministrul învățământului, tovarășul MIRCEA MALITA. Festivitatea deschiderii noului an universitar — a spus vorbitorul — este onorată de participarea conducătorilor partidului și statului în frunte cu tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România.

Aducînd, în numele cadrelor didactice universitare și al studenților, în numele tuturor celor prezenți la această adunare un călduros salut conducerii de partid și de stat, exprimînd deplina grațitudine pentru locul de frunte acordat învățământului în preocupările partidului, ministrul învățământului a arătat în continuare:

Anul universitar — a spus vorbitorul — este onorată de participarea conducătorilor partidului și statului în frunte cu tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România.

Adunări consacrate deschiderii noului an de învățământ au avut loc ieri în toate centrele universitare ale țării. Președinți, în instituțiile de învățământ superior, cadrele didactice și studenții participanți la adunări au adresat insufletele telegramme C.C. al P.C.R., tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU. Ele exprimă recunoștința studenților pentru condițiile tot mai bune de studiu și de pregătire profesională și ideologică create de partid și statul nostru, hotărîrea întregului corp profesoral și a tineretului studios de a-și mobiliza toate forțele pentru înfăptuirea deplină, responsabilă a directivelor elaborate de partid pentru dezvoltarea și perfecționarea școlii superioare românești, de a contribui plener la edificarea societății socialiste multilaterale dezvoltate, la progresul științific și cultural al României socialiste.

rilor și programelor vor mări eficacitatea pregătirii universitare, vor ușura înțelegerea scopului instruirii, vor micșora perioada de adaptare a absolvenților la sarcinile multiple ce le vor reveni în întreprindere. Nu este misiune mai nobilă pentru școala decît de a se ști folositoare la mărirea capacității productive a societății. Nu este chemare mai stimulantă decît aceea de a pregăti din timp cadre apte să facă față exigențelor acelei industrii de mare finete, agriculturii supraințense și acelor proiecte îndrăznețe pe care le prevăd programele de perspectivă ale partidului și statului nostru. Aceasta este în fond o expresie concretă a eticii sociale noi, înaintate care se cere să caracterizeze activitatea tuturor cadrelor noastre didactice. În aceste condiții în care vîntul este deschis afirmării personalității fiecărui, folosirii depline a tuturor capacităților sale creatoare, tineretul nostru înțelege că trebuie să lucreze fără preget.

Animați de aceeași idealuri profesorii și studenții — români, maghiari, germani și alte naționalități — se simt uniți în efortul nobil de afirmare a științei și culturii românești, de slujire fără preget a patriei noastre socialiste.

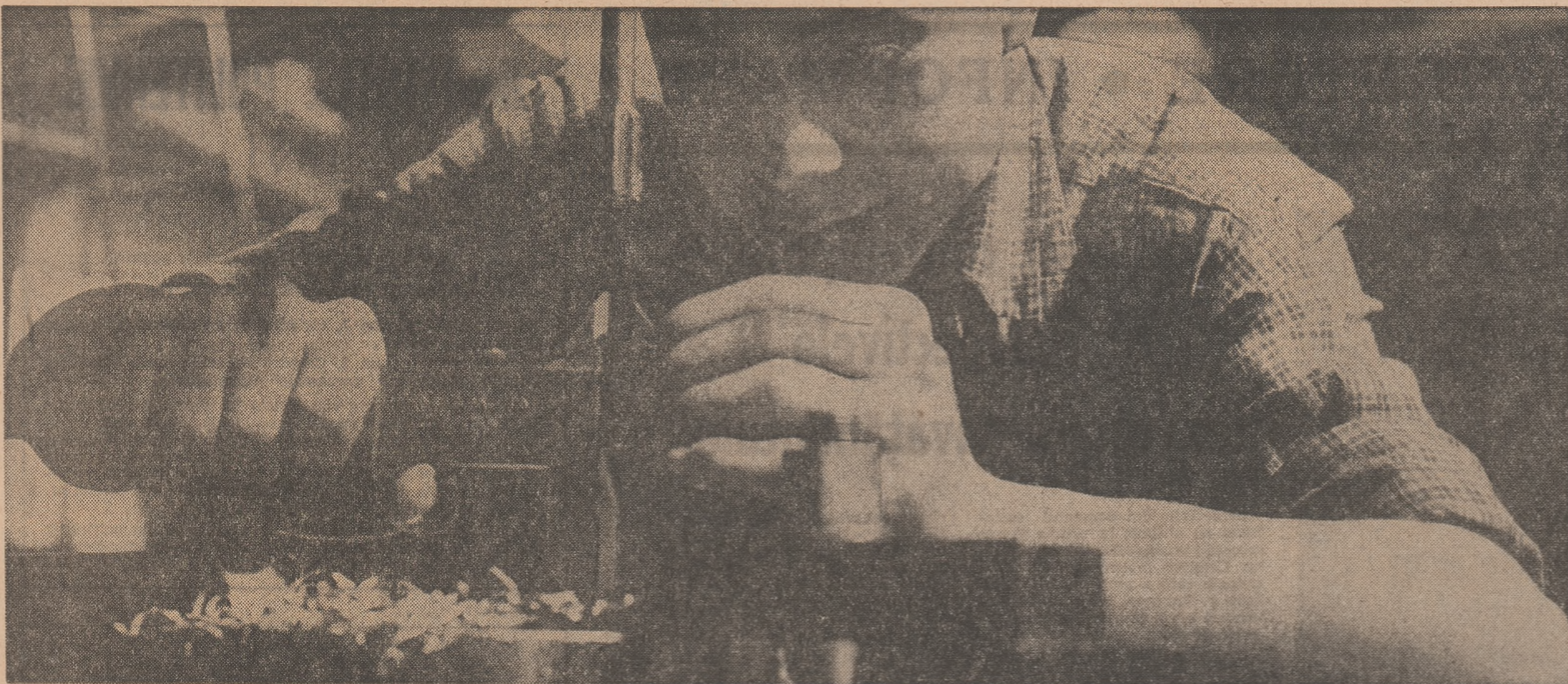
În continuare au luat cuvîntul prof. dr. ing. RADU PRÎSCU, rectorul Institutului de construcții, prof. dr. docent GHEORGHE BILTEANU, rectorul Institutului de agronomie „Nicolae Bălcescu”, GHEORGHE SERBĂNESCU, student în anul V la Facultatea de transporturi a Institutului politehnic, conf. univ. CONSTANTIN ENACHE, secretarul comitetului de partid de la Academia de studii economice, FELICIA MINULESCU, studentă în anul I la Facultatea de filozofie a Universității București și IRMIE NICOLAE, președintele consiliului Uniunii Asociațiilor Studențesci din centrul universitar București.

Întimpun cu ovacii și urale, a luat cuvîntul tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU. În repetate rînduri, profesorii și studenții prezenți la adunare au subliniat prin puternice aplauze cuvintele secretarului general al partidului, indicîndu-le de excepțională însemnătate pentru dezvoltarea și perfecționarea învățământului superior, pentru pregătirea noilor detașamente de specialiști la nivelul exigențelor științei, tehnicii și culturii mondiale, pentru ca fiecare absolvent al învățământului superior să se afirme la locul de muncă, în întreprindere, pe ogoare, în institute de cercetări ca un constructor competent, entuziast al societății socialiste multilaterale dezvoltate.

Adunarea a constituit o nouă și puternică manifestare a crederii de nezdruincinat a studenților bucureșteni, a cadrelor didactice, în politica marxist-leninistă a partidului nostru, politică înfăptuită neabătut de întregul nostru popor.

Tineretul studios, profesorii din cele 18 centre de învățământ superior din țară, care au urmărit cu viu interes cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu transmisă de posturile de radio și televiziune și-au exprimat hotărîrea de a se ridica la înălțimea sarcinilor de mare răspundere pe care partidul și statul le pun învățământului superior, de a munci și în viața întregului spirit de deosebită responsabilitate socială, de a-și pune toate forțele în slujba operii de dezvoltare multilaterală a patriei noastre socialiste.

Adunări consacrate deschiderii noului an de învățământ au avut loc ieri în toate centrele universitare ale țării. Președinți, în instituțiile de învățământ superior, cadrele didactice și studenții participanți la adunări au adresat insufletele telegramme C.C. al P.C.R., tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU. Ele exprimă recunoștința studenților pentru condițiile tot mai bune de studiu și de pregătire profesională și ideologică create de partid și statul nostru, hotărîrea întregului corp profesoral și a tineretului studios de a-și mobiliza toate forțele pentru înfăptuirea deplină, responsabilă a directivelor elaborate de partid pentru dezvoltarea și perfecționarea școlii superioare românești, de a contribui plener la edificarea societății socialiste multilaterale dezvoltate, la progresul științific și cultural al României socialiste.

Să realizați în practică muncind efectiv, iată ce înseamnă să cunoașteți cu adevărat, să fiți capabil de creație

EDUCAȚIA PRIN MUNCĂ

Între a vorbi despre muncă și a munci efectiv • Ponderea motivației social-morale • Din mina elevilor — produse utile • Orizontul tehnologic al pedagogului

Instruirea și educarea tinerei generații în vederea integrării sociale se conturează din ce în ce mai pregnant ca o pregătire prin muncă și pentru muncă, aptă să răspundă solicitărilor tehnicii și științei moderne în continuu progres. Pregătirea în raport cu tehnica nouă, cu procesul amplu de industrializare a țării, cu cerințele dezvoltării economice nu mai poate însemna doar informarea elevilor asupra cuceririlor tehnologiei moderne, asupra realizărilor sale, nu se mai poate rezuma doar la cunoașterea din afară a ceea ce reprezintă activitatea productivă, industrială, ci implică în mod obligatoriu formarea unei mentalități practice, crearea unor deprinderi de muncă fizică și, totodată, angajarea elevilor ca participanți într-o activitate practică utilă, eficientă.

Necesitate categorică realizabilă printr-un sistem de învățământ polivalent, în care pregătirea practică profesională se include organic în conceptul modern de școală de cultură generală, educația prin muncă și pentru muncă se înscrie în momentul de față ca unul din obiectivele majore ale învățământului.

Coloanele ce urmează nu-și propun să aducă argumente pentru demonstrarea valorii formative a muncii, a caracterului său esențial ca factor de bază al instrucției și educației, a importanței deosebite pe care o are în formarea viitorului cetățean. Argumentele acestea le prezintă viața însăși, cu realitățile sale și ele sint, ca atare, cunoscute tuturor. Ceea ce ne-am propus în rindurile de față, solicitând în acest scop și o serie de specialiști, este de a analiza unele aspecte pe care le ridică educarea prin muncă a elevilor, de a releva unele căi indicate pentru acest domeniu.

Munca, suprema valoare socială

Interlocutorii noștri au scos în evidență, de la început, un aspect important: faptul că, păstrându-și cu rapiditate în sistemul educațional contemporan, tehnica și tot ceea ce ea atrage după sine — o mentalitate practică, deprinderi practice etc. — nu dispune încă, spre deosebire de celelalte mari mijloace ale educației, de o interpretare științifică, filozofică și pedagogică care să-i determine potențele formative specifice, să o situeze în ansamblul culturii generale și să-i atribuie o metodologie didactică adecvată.

Referindu-se la aceasta, lectorul univ. Ștefan Costea arată că, după părerea sa, multor pedagogi încă nu le este clar că educarea elevilor pentru muncă și prin muncă trebuie să pornească de la lămurirea conceptului modern, contemporan de muncă. Elevii trebuie ajutați să înțeleagă că munca este valoarea socială supremă, izvorul tuturor bogățiilor și valorilor materiale și spirituale, mijlocul principal al formării și manifestării personalității umane, că omul însuși este o creație a muncii, să-și

dea seama că, cu precădere în socialism, la baza dezvoltării țării, a prosperității populului, la baza dezvoltării personalității fiecărui individ în parte, la baza poziției și promoțiilor sale sociale nu stă altă resursă decât munca, decât calitatea și cantitatea sa. Or, din păcate, în școală nu se întimplă tocmai așa. Nu se poate spune că nu li s-a vorbit și nu li se vorbește elevilor despre muncă, despre ce înseamnă munca pentru om, pentru societate. Slavă domnului, de vorbit se vorbește destul, poate chiar prea mult. Orelle de dirigență abundă de teme despre frumusețea muncii, a cutărei sau cultării meseriei sau profesiunii! despre importanța și nobletea muncii fizice, se organizează seдинțe, conferințe și simpozioane pe tema muncii. Dar nu o dată educația pentru muncă se rezumă doar la ați. Ea se realizează numai pe plan afectiv, moral, creându-se astfel o discordanță între aspectul etic și ideal și aspectul practic propriu-zis. Elevii știu multe despre muncă dar nu prea știu să facă ei înșiși nimic, să învețe din propria lor experiență ce înseamnă munca fizică. Într-un cuvânt — și acest lucru

l-au subliniat și alți participanți la anchetă — în prezent educația pentru muncă în sensul de acumulare de informații este predominantă, în timp ce educația prin muncă rămâne un desăvârșit, o problemă deschisă.

Referindu-se la modalitățile în care sînt pregătiți elevii pentru muncă Elena Belai, cercetătoare la Institutul de științe pedagogice, observă că, în momentul de față, aceste modalități sînt empirice. Am în vedere — spune interlocutorea noastră — o succesiune de acțiuni pe care le organizează școala în acest scop: cursuri tehnice, vizite în întreprinderi, activități practice extrascolare etc. Îndeosebi școala de cultură generală s-a ocupat puțin de obișnuirea elevilor cu munca fizică, de educarea unor deprinderi tehnice. Cred că în prezent, cînd munca începe să devină un obiect de învățământ, lucrurile trebuie să decurg altfel. Mi se pare important, în primul rînd, să fie dezvoltată înclinația pentru muncă și să se acorde tot interesul motivației sale social-morale.

O finalitate clară, precisă

Oprindu-se asupra modalităților de educare a elevilor prin muncă participanții la discuția noastră au insistat în special asupra faptului că se impune cu necesitate ca elevii să lucreze efectiv, să producă ceva util. Trebuie evitat, de spunea Dumitru Văcaru, director general adjunct în Ministerul Muncii — formalismul care s-a manifestat anterior în organizarea activităților cu caracter practic, atît în școală cît și în afara sa. Nu-i de ajuns să cream atelere. Să ne amintim că asemenea atelere s-au înființat în urmă cu cîțiva ani, în multe școli dar, pentru că nu li se găseau un rost bine precizat, practica se desfașura în întimplare și, pînă la urmă, s-au autodisființat. Atelerele școlare, laboratoarele trebuie să constituie niște uzine în miniatură, unde elevii să cunoască o seamă de principii de funcționare a mașinilor și utilajelor, să deprindă mînuirea diferitelor procedee de lucru. În general activitatea practică, indiferent unde se desfașoară — în atelier, în cercuri, într-o uzină, pe un șantier sau în agricultură — trebuie să aibă un scop, o finali-

zare, elevii să știe că au de lucrat ceva folositor, să vadă cu proprii lor ochi ceea ce au făcut. Cred că aceasta este o cerință esențială a educării pentru muncă. Totuși, de multe ori în școală activitatea practică a elevilor nu a avut un scop bine precizat. S-au făcut așa, două sau patru ore de practică, pentru că așa prevedea programa, sau s-a organizat un cerc de electronică pentru că asemenea cercuri sînt prevăzute în regulamentul. Dar ce anume s-a realizat în orele de practică sau la cerc, dacă ceea ce s-a făcut folosește cuiva, dacă are vreo valoare funcțională, practică — asemenea întrebări nu și-au pus întotdeauna cei chemați să organizeze și să desfășoare această activitate.

Referindu-se la aceleași probleme, Mihai Ghivirigă, cercetător la Institutul de științe pedagogice, arată că pentru a dobîndi eficiența, activitatea practică a elevilor trebuie să fie integrată organic într-un proces conștient, să aibă o finalitate clară și să dispună de instrumente teoretice bine asimilate. În planul de învățământ pe acest an școlar — ne-a spus tov. Ghivirigă — sînt prevăzute pentru școlile de 10 ani, corespunzător vârstei și cunoștințelor acumulate, îndepliniri practice pentru elevii mai mici și, gradat, lucrări practice și discipline tehnice. Aș dori, încheie el, să subliniez un fapt: aceea că educarea prin muncă și pentru muncă și mai ales dezvoltarea intereselor pentru muncă, formarea unei motivații superioare în acest domeniu trebuie să precadă orientarea școlară și profesională. Este adevărat: că orientarea și educația prin muncă coincid parțial prin obiective și mijloace, că una o implică pe cealaltă. Totuși, aprecierea noastră nu merge pînă la identificare: rîmîn probleme specifice fiecărui domeniu în parte. Din acest motiv consider că trebuie început cu educația pentru muncă în general. În orice caz, dezvoltînd deprinderi de muncă fizică cream și suportul moral necesar unei opțiuni profesionale și exercitării oricărei profesiuni!.

Practică,

nu turism prin întreprinderi

Tovarășul Alexandru Comșa, inginer la Uzinele „23 August”, a

adus în discuție — referindu-se tot la modalitățile de pregătire practică — vizitele în întreprinderi. Măsura preconizată de Ministerul Învățămîntului — subînția tovarășului Comșa — ca elevii de liceu să efectueze în viitor două săptămîni de activitate practică în unități industriale este bine venită și necesară. Cu o condiție. Să nu semene cu vizitele care s-au făcut pînă acum. Eu aș numi aceste vizite un fel de turism industrial. Cîteva zeci de elevi se plimbă, alături de profesor, prin halele uzinei — și, după acest marșon, pleacă obosiți, cu o imagine falsă sau neconcludentă. Ani de-a rîndul au venit și la uzinele „23 August” clase întregi de elevi mici și mari. M-am uitat adesea la ei cum goneau prin secții și m-am întregat cu ce se aleg din aceste vizite. Elevii cu nimic temeinic, iar școala, profesorii, doar cu o acțiune formală îndeplinită, la capitolul „legătura cu practica”. Acest turism industrial trebuie înlocuit cu organizarea unui contact viu, concret cu uzina, cu producția industrială. Spun încă o dată, este bună măsura preconizată de minister. Aceasta presupune însă o foarte strînsă colaborare între școală și întreprindere, o corelare a obiectivelor urmărite.

Deficiențele care există acum în organizarea activităților practice, în educarea tehnică a elevilor, în crearea deprinderilor de muncă se datoresc și faptului că școala nu dispune de suficiente cadre bine pregătite în acest domeniu. Educația tehnico-practică trebuie desfașurată de un corp de specialiști cu orizont tehnologic general și cu pregătire filozofică și pedagogică corespunzătoare. În formația complexă a acestor pedagogi ai tehnicii își vor găsi locul cuvenit discipline cum sînt estetica industrială, metodologia cercetării științifice-tehnice etc.

Discuția noastră a subliniat de tîrziu faptul că orientarea categorică a activităților școlare spre practică, efortul de a lichida cu empirismul și formalismul în acest domeniu constituie preocupări pe deplin justificate care se impun imperios și pe care Ministerul Învățămîntului, toți factorii educaționali le-au înscris între obiectivele lor majore.

MONICA VERDEȘ

Plenara Comitetului Uniunii Sindicatelor din instituțiile de învățămînt și cultură

În ziua de 30 septembrie 1970 a avut loc Plenara Comitetului Uniunii Sindicatelor din instituțiile de învățămînt și cultură, la lucrările căreia au participat membri ai Comitetului, iar ca invitați reprezentanți ai Ministerului Învățămîntului, Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, Institutului de științe pedagogice, Institutului central de perfecționare a personalului didactic, Uniunii societăților științifice ale cadrelor didactice, președinți ai comitetelor sindicale din unele centre de județ, în cadrul Plenarei, profesorul Constantin Dragulescu, președintele Comitetului Uniunii, a prezentat raportul privind contribuția sindicatelor din învățămînt, artă și poligrafie la realizarea obiectivelor economice și cultural-educative în perioada ianuarie-octombrie 1970 și sarcinile pe 1971, iar prof. Maria Stănescu, vicepreședinte al Uniunii, a prezentat informarea cu privire la activitatea Uniunii Sindicatelor din

învățămînt și cultură în domeniul relațiilor internaționale. Participanții la discuții au relevat experiența dobîndită de organizațiile sindicale din învățămînt, instituțiile de spectacole, din întreprinderile poligrafice, din presa, edituri și radioteleviziune în îndeplinirea sarcinilor ce le revin din documentele Congresului al X-lea al P.C.R. De asemenea numeroși vorbitori au analizat în cuvîntul lor modul cum sindicatele din învățămînt și cultură au aplicat în practică măsurile stabilite de plenarele Consiliului Central al U.G.S.R. și ale Uniunii și au făcut propuneri privind activitatea Comitetului Uniunii și a organelor și organizațiilor sindicale în vederea sprijinirii contribuției lor la dezvoltarea învățămîntului, artei și culturii în patria noastră. În încheierea lucrărilor Plenarei, a luat cuvîntul tov. Nicolae Gavrilescu, secretar al Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România.

Jubileul Școlii generale din Brateș-Covasna

Școala generală din comuna Brateș, județul Covasna, a sărbătorit un eveniment de seamă: împlinirea a 350 de ani de la înființare. La adunarea festivă prilejuită de acest jubileu, elevii, cadrele didactice, locuitorii comunei au făcut bilanțul realizărilor pe tîrîmul școlii, dobîndite în ultimii ani. Participanții la adunarea festivă au trimis Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, o telegramă prin care adepresăză conducerea de partid și de stat sincere mulțumiri pentru grija ce o poartă dezvoltării și perfecționării învățămîntului. „Aniversarea școlii noastre — se spune în telegramă — este o mărturie în plus a aplicării consecvente de către partidul nostru a principiilor marxist-leniniste, a politicii naționale de întîrire a frăției dintre

oamenii muncii de diferite naționalități, de valorificare a tradițiilor progresiste ale acestora. Corpul profesoral, aplicînd în viață directivele Comitetului Central al P.C.R., depune eforturi pentru legarea învățămîntului de munca practică, educarea tinerii generații în spiritul dragostei față de patrie și partid, față de munca comună a tuturor oamenilor muncii de pe întreg cuprînsul patriei. Cu acest prilej ne angajăm în fața Comitetului Central al partidului, a dumneaovăstră personal, iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu, de a depune noi eforturi pentru traducerea în viață a mărețelor hotărîri adoptate de cei de-al X-lea Congres al P.C.R., pentru a întîmpina semicentenarul creației partidului cu noi rezultate în opera de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate în patria noastră!”

În întîmpinarea unor sărbători școlare

În prima săptămîină a lunii octombrie două licee din țară — Liceul „Costache Negruzzi” din Iași și Liceul pedagogic de învățători din Craiova — aniversă un eveniment important al existenței lor. Liceul „Costache Negruzzi” 75 de ani de la crearea sa, iar Liceul pedagogic de învățători 100 de ani.

La amîndouă liceele apropiata sărbătoare prilejuiește organizarea de numeroase acțiuni și manifestări omagiale. Iată cîteva din manifestările ce vor fi organizate la Liceul „Costache Negruzzi”:

În zilele de 10 și 11 octombrie se vor desfășura două sesiuni de comunicări: una a cadrelor didactice și a foștilor elevi, alta a cercurilor de elevi. Printre temele referențiale ce vor fi prezentate la sesiunea de comunicări a cadrelor didactice se înscriu: „Problema specificului național în literatură în concepția lui M. Ralea”, „Contribuție la statuul liceului experimental”.

În vederea apropiatei sărbători s-au elaborat un anuar al liceului, un număr festiv al revistei școlare și un album

cu aspecte din activitatea elevilor. De asemenea, în hohul liceului ieșean se amenajează o bogată expoziție.

Pregătiri intense se fac și pentru serbarea închinată jubileului, la care își vor da concursul toate formațiile artistice ale liceului, ca și pentru întrecerile sportive în vederea dobîndirii cupei „A 75-a aniversare” ce se va desfășura pe stadionul „23 August” din Iași.

Cei 100 de ani pe care-i sărbătorește la 3 octombrie Liceul pedagogic din Craiova sînt cinstiți de profesorii și elevii săi printr-o seamă de acțiuni festive. Între acestea evidențiem sesiunea de referate cu tema „100 de ani de existență a Liceului pedagogic din Craiova”.

Iată cîteva din referatele ce se vor susține cu acest prilej: „Personalitatea lui Ștefan Velovan”, „La izvoarele activității extrașcolare a învățătorilor”, „Învățătorii folcloriști Ștefan Tușescu și Ion Popescu”, „Marin Florescu și Ilie Jianu, primii învățători ai școlii de aplicație”.

Dozarea timpului în planul săptămînal al directorului

Perioada actuală cere școlii să-și perfecționeze continuu munca, atît în formele de organizare, cît și în conținut. În mod firesc, directorului școlii i se cere în primul rînd să înțeleagă mecanismul complex al procesului de învățămînt și să intervină cu competență în toate situațiile create. Astfel sînd lucrurile, fără să fetişizeze importanța planificării, consider totuși că numai o ordonare rațională a obiectivelor muncii și a modalităților de realizare a acestora poate direcționa pozitiv activitatea școlară.

Pentru a asigura prioritatea elementelor esențiale și permanenta urmărirea acestora, pentru a evita așa-zisele perioade „de campanie”, urmate de obicei de o vizibilă diminuare a ritmului de lucru, în activitatea mea ca director îmi întocmesc planuri săptămînale operative de muncă, pe baza cărora îndrum și controlez mersul școlii pe care o conduc. În legătură cu aceasta aș vrea să mă opresc mai ales la cîteva aspecte ce vizează

dozarea timpului dintr-o săptămîină.

După cum se știe, răspunzîndu-se necesității ca directorul să participe direct la activitatea de predare — ceea ce constituia de altfel un deziderat mai vechi al multor directori — s-a inclus în obligația de serviciu efectuarea a 2-4, 4-5 sau 6 lecții într-o săptămîină, în funcție de mărimea școlii (iar pentru directorii adjuncti 6 ore). Așadar directorul, printr-o parte a activității sale, este și profesor la unele clase. Avînd obligația de a constitui un exemplu pentru fiecare din colegii săi, el nu poate înțelege prin norma de predare doar efectuarea strictă a orelor de clasă, ci și participarea la toate activitățile în afară de clasă pe care le cere obiectul respectiv — bineînțeles în raport cu numărul orelor efectuate — și la toate activitățile de perfecționare organizate în școală (ședințe de catedră, convorbiri pe teme de specialitate etc.) sau în afara școlii. Fără a se lua în vedere această latură a activității di-

rectorului, rezervîndu-i timpul necesar în raport cu ponderea ei în obligația de muncă. De pildă, dacă 4 ore de predare reprezintă, ca încărcătură didactică, 20-22% din norma unui profesor (care desigur, nu cuprinde doar ore de predare), înseamnă că un director cu o asemenea obligație trebuie să-și rezerve pentru atribuțiile de profesor circa 10-11 ore pe săptămîină.

O altă latură foarte importantă a activității directorului este îndrumarea și controlul procesului de învățămînt direct prin asistențele la ore. Acordîndu-i importanța cuvenită, regulamentul școlar fixează ca normă săptămînală de asistență 6-8 ore pentru director și 8-10 ore pentru directorul adjunct (pentru cel care răspunde de cantină și de internat 4-6 ore), cu cîteva ore în plus față de vechiul regulament școlar. Ce înseamnă de fapt acest lucru? În primul rînd el presupune o pregătire anterioară pentru asistență, precum și o convorbire ulterioară cu cel la care s-a asistat. Apoi este evident că o asistență este va-

loraasă nu doar prin ceea ce constată directorul (chiar dacă acesta dă dovadă de deosebită competență în analiza unei lecții), ci prin măsurile pe care le determină pentru îmbunătățirea generală a muncii din școală. Toate acestea (inclusiv urmărirea prin diverse forme a aplicării măsurilor stabilite) cer o distribuție judicioasă a timpului de lucru. Normei de 6-8 asistențe pe săptămîină (8-10 pentru directorul adjunct), constituind între 33 și 44% din încărcătura didactică a unei norme de muncă săptămînală (pentru directorul adjunct între 44 și 50%), e firesc să i se aloce 10-21 din ore din cele 48 (respectiv 21-24 pentru directorul adjunct). Consider că numai în acest fel se pot evita graba, superficialitatea și formalismul în îndeplinirea uneia din cele mai importante atribuții ale unui director.

Așadar, ca director care predau într-o săptămîină 4 ore și asist la alte 6 ore pot aloca în total acestor activități pînă la 28 de ore din bugetul meu săptămînal de timp,

Rămîm deci, pentru celelalte probleme ale școlii, 20 de ore pe săptămîină. După părerea mea, o asemenea repartizare a timpului este judicioasă întrucît corespunde și atribuțiilor acordate directorului prin regulamentul, atribuții care vizează, în cea mai mare parte, conținutul procesului de învățămînt. Într-adevăr numai prin asistențele directorului poate cunoaște cu adevărat, de pildă, cum se realizează programele școlare, care este nivelul pregătirii elevilor, care este calitatea pregătirii pentru lecții a personalului didactic etc. Dar și alte sarcini ale directorului cer: dacă nu direct, cel puțin indirect, asistențe: extinderea experienței pozitive, întocmirea de caracterizări, completarea registrului de aprecieri asupra activității didactice, acordarea premiilor și aplicarea sancțiunilor etc.

Cît despre celelalte atribuții ale directorilor, ele pot fi îndeplinite în timpul rămas cu condiția să folosească principiul muncii colective, sprijinul organizațiilor din

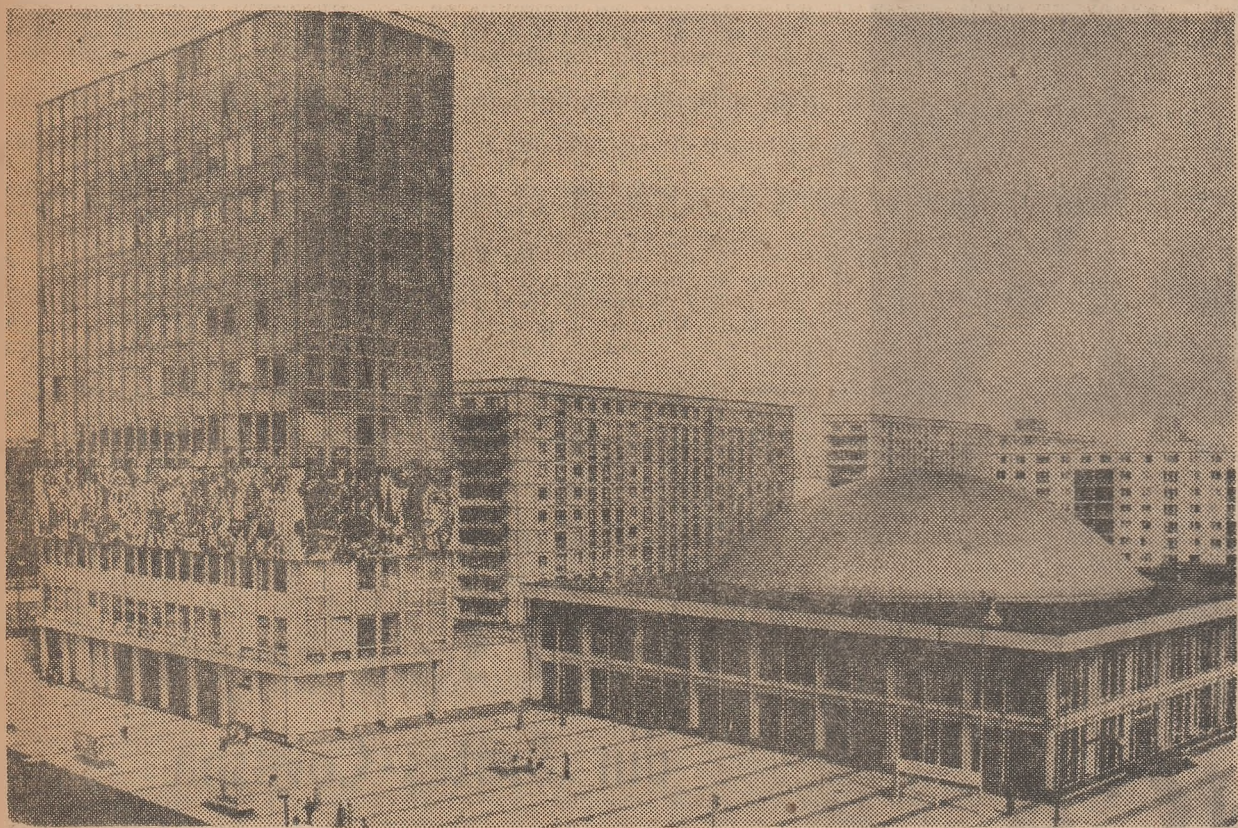
școală și întreaga forță intelectuală de care dispune aceasta. Recunoscînd faptul că planul săptămînal de muncă este un instrument real de planificare și ordonare a muncii nu pot fi de acord cu conceperea sa ca un document rigid, închis. Viața școlii este complexă și plină de fapte neprevăzute, iar directorul are obligația să intervină în orice situație nou creată. De aceea el nu poate lucra după un plan prestabilit în totalitate pe ore și minute, făcînd abstracție de tot ce apare nou și izollindu-se de treamătul vieții. După cum nu poate nici să facă abstracție de orice plan antrenîndu-se în tot felul de probleme lăturale. Socotesc de aceea că cel mai bine este să se rezerve în planul săptămînal un timp — poate o oră zilnic — în care directorul să fie la dispoziția cerințelor zilnice ale școlii.

De fapt, marea majoritate a directorilor sînt foarte amply solicitați de activitatea din școală și

din afara școlii (s-ar umple registre întregi dacă s-ar scrie ceea ce se face în fiecare moment), așa că necesitatea planului s-ar explica și prin grija de a nu se permite depărtarea lor de esența muncii didactice.

Cred că luptînd pentru îndeplinirea prevederilor planului său, directorul nu trebuie să se simtă dominat de acesta, constrîns de timp și de sarcini să acționeze mecanic, cu teama că e depășit de cerințe. Părerea mea este că el trebuie să mențină un ritm potrivit unei activități gîndite, deoarece cuvîntul său trebuie să aibă o mare influență asupra oamenilor cu care lucrează. Cred că aceste deziderate ar trebui să stea la baza unui plan de muncă judicios întocmit.

Prof. GH. DASCĂLU
directorul liceului din Babadag,
județul Tulcea

Casa corpului didactic din Berlin — R. D. Germană

Constituirea Academiei de științe pedagogice a R. D. Germane

Recent a avut loc, la Berlin, constituirea Academiei de științe pedagogice a R. D. Germane, for științific al Ministerului Învățământului de Cultură Generală, prin ridicarea la un nivel superior a fostului institut de cercetări — Deutsches Pädagogisches Zentralinstitut. Actul s-a desfășurat într-un cadru solemn, semnificativ pentru funcțiunile științifice atribuite noii Academii. Au participat ca invitați directorii institutelor de cercetări pedagogice din Bulgaria, Cehoslovacia, Iugoslavia, Mongolia, Polonia, România, Ungaria și președintele Academiei de științe pedagogice a U.R.S.S.

Academia din Berlin a fost învestită cu un număr de funcțiuni științifice importante: 1) Dezvoltarea teoriei pedagogice pe baza filozofiei marxist-leniniste, prin elaborarea unor lucrări fundamentale (tratate, dicționare, monografii pe teme), a unor studii de pedagogie comparată, de sociologia educației etc. 2) Sprijinirea acțiunii de prospectare și modernizare a învățământului printr-un sistem de cercetări efectuate și validate într-un mare număr de școli experimentale și prin elaborarea unor studii de prognoză a învățământului. 3) Sprijinirea ministerului în luarea unor decizii unitare și bine orientate, privitoare la materiile didactice, la perfecționarea tehnicii didactice, la formarea viitorilor educatori etc. Pentru valorificarea promptă a rezultatelor cercetărilor, un ministru adjunct este și vicepreședinte al Academiei, iar președintele Academiei face parte din colectivul de conducere al Ministerului. 4) Coordinarea cercetărilor educaționale efectuate de personalul didactic din învățământul mediu și superior (secțiunile de pedagogie ale universităților și catedrele de pedagogie și psihologie ale institutelor pedagogice). Academia își exercită rolul coordonator numai asupra activității de cercetare din învățământul superior, activitatea didactică a personalului universitar aflându-se sub competența Ministerului Învățământului Superior; prin întâlniri între doctoranzi, con-

ducători doctoranzilor și specialiștii Academiei, lucrările de doctorat vor fi orientate spre probleme prioritare ale învățământului.

Academia are 40 de membri și 30 de membri corespondenți, majoritatea specialiști în pedagogie sau filozofie. Există și un număr de economiști, medici, ingineri, biologi, care s-au afirmat ca remarcabili cercetători ai educației. Cei 70 de membri ai Academiei sînt profesori doctori (rangul cel mai înalt de cercetare) care au lucrat în fostul institut central, profesori la catedrele universitare de pedagogie sau filozofie, dar și profesori din învățământul mediu care, fără a avea doctoratul, s-au distins prin cercetări aplicative și publicități, avînd un anumit titlu sau grad științific (Lehrstudienrat sau numai studienrat).

Conducerea Academiei este încredințată adunării generale și, între sesiunile acesteia, prezidiului, care cuprinde un președinte (prof. dr. Gerhardt Neuner), 3 vicepreședinți (unul fiind ministrul adjunct delegat de conducerea ministerului) și un secretar general. În cadrul ei lucrează peste 600 de cercetători, iar planul de dezvoltare prevede, pentru anul 1975, cifra de 800 de cercetători.

Structura Academiei nu a fost definitiv elaborată, dar ea tinde spre suplete și funcționalitate. Există grupe de cercetare subordonate direct conducerii Academiei, care se vor preocupa de perfecționarea metodologiei cercetării, de asigurarea circulației informației și a rezultatelor între institute, de rentabilitatea cercetării etc. Se urmărește ca investigațiile teoretice și aplicative să fie astfel orientate și îndrumate încît, în final, rezultatele obținute să se poată organiza într-un ansamblu transferabil în practică.

Dintre institutele care compun Academia menționăm: 1) Institutul de teorie a pedagogiei (filozofia educației, sociologia educației, istoria pedagogiei, pedagogie comparată); în principiu, cercetărilor fundamentale li se acordă un loc

și un rol important. Institutul de teorie a pedagogiei este subordonat direct președintelui Academiei. 2) Institutul pentru economia și planificarea învățământului. 3) Institutul de psihologie pedagogică. 4) Institutul de teorie a educației. 5) Institutul de didactică (tehnologia didactică). 6) Institutul pentru matematică, științele naturii și învățământul politehnic. 7) Institutul pentru științele sociale. 8) Institutul pentru limbile străine. 9) Institutul pentru material didactic. În general se urmărește o sincronizare a ritmului cercetării cu ritmul transformărilor învățământului, pentru a se evita deciziile fără suport științific. În acest scop, Ministerul a elaborat un program de dezvoltare a învățământului, cu indicatori precizați pentru anul 1975 și cu linii directoare pentru anul 1980. Efortul de cercetare se înscrie în acest program, o bună parte a cercetărilor orientîndu-se spre învățământul anului 1980 și al anului 2000. Din această perspectivă se vor aduce transformări actualei sistem de învățămînt. Anul 1973 va fi un an de verificare sau control. În decursul lui, pe baza unor analize și confruntări, se vor lua un număr de decizii bazate pe rezultatele cercetărilor.

Prin constituirea Academiei s-a urmărit rezolvarea nu doar în primul rînd a problemelor unei științe — pedagogia — sau ale unui grup de științe — științele educaționale — ci o soluție modernă și promițătoare a problemelor ministerului, cu alte cuvinte conducerii învățămîntului pe baza unui sistem armonios, complet și bine sincronizat de cercetări. Instituția creată este chemată să rezolve problema coordonării cercetărilor educaționale din întreaga țară, a relației cercetare-decizie, să atragă specialiști capabili spre domeniul investigațiilor învățământului, să sporească interesul personalului didactic față de marea problemă a înnoirii învățămîntului.

Conf. dr. GEORGE VĂIDEANU
directorul Institutului de științe pedagogice

Sociologia contemporană și perspectivele dezvoltării învățămîntului

Cercetările din domeniul sociologiei au obținut în ultima vreme succese remarcabile. Cel de-al VII-lea Congres internațional de sociologie care a avut loc la Varna, în R. P. Bulgaria, între 14—19 septembrie a.c. a confirmat din nou aceste succese.

La Congres au participat aproape 3500 de delegați din peste 80 de țări, din toate colțurile lumii. Au fost reprezentate aici, pe lângă sociologi, filozofi, economiști, psihologi, pedagogi etc.

Participanții la această reuniune științifică internațională de mare anvergură au avut largi posibilități de întruniri și confruntări științifice. O parte din reuniuni, deschise și publicului, au fost destinate discuțiilor științifice, în timp ce altele s-au referit la probleme de strictă specialitate. Lucrările congresului s-au desfășurat atît în sesiuni plenare cit și în grupe de lucru, mese rotunde, comitete de cercetare, grupe speciale etc.

În ședința inaugurală au fost prezentate o suită de comunicări pe teme ca: sociologia și progresul social; predicția socială și planificarea în U.R.S.S.; tineretul ca factor de progres; sociologia în țările în curs de dezvoltare etc. În cadrul grupelor de lucru s-au dezbătut probleme cum sînt: societatea viitoare și planificarea de perspectivă; modificarea relațiilor sociale în cadrul schimbărilor sociale; modele matematice și metode de previziune socială; analize comparative a planificării în diferite tipuri de societate; modernizarea și planificarea informațiilor; planificarea în dezvoltarea urbană și rurală; educație și planificare culturală; tineretul ca factor de transformare. La mesele rotunde ce au avut loc cu acest prilej s-au dezbătut, de asemenea, teme interesante, ca de pildă: marile teorii ale evoluției sociale și schemele empirice ale dezvoltării; legătura dintre macro și microsociologie etc. O problemă complexă a fost abordată în comitetele de cercetare, în cadrul cărora s-au purtat dezbateri privind sociologia științei, sociologia cunoașterii, a comunicațiilor de masă, a medicinei, a familiei, a timpului liber, a sportului; sociologia muncii și organizării, a urbanizării etc. La rîndul lor grupurile ad-hoc au pus în discuție probleme ca: atitudinea față de viitor; probleme de inginerie socială; sociologie rurală, sociologia cooperării, a relațiilor internaționale, a relațiilor dintre rase; cercetări cu privire la bugetul de timp; leninismul și teoriile sociale moderne.

Membrii delegației române au prezentat comunicări sau intervenții în toate formele de lucru ale Congresului, privind: evoluția structurii sociale a României; sociologia științei, factor important al unei politici active în domeniul științei; procesul de urbanizare în Republica Socialistă România; gîndirea politică a lui V. I. Lenin și viața socială contemporană; corelația între transformările socio-profesionale ale tineretului și modificările sociale globale în perspectiva dezvoltării planificate; orientarea profesională a tineretului și planificarea socială; familia și o-

rientarea profesională; considerații conceptuale și metodologice privind cercetarea viitorului; industrializarea, progresul tehnic și mutațiile socio-profesionale; aspectele sociologice ale integrării tineretului.

Problemele dezvoltării învățămîntului, ale educării tineretului în condițiile societății contemporane au fost dezbătute pe larg la acest Congres, aproape în toate grupele de lucru, în ședințele plenare, cit și în întîlnirile la diverse nivele.

În lumea de azi, care cunoaște un progres fără egal al tehnicii, al industrializării și urbanizării, învățămîntul își schimbă și el funcționalitatea, își lărgeste mersul sferă de influență. Școala tinde să se integreze marilor sarcini sociale, să devină un factor tot mai activ în înfăptuirea acestor transformări. Instrucția și educația se extind nu numai pe orizontală, cuprinzînd noi și noi domenii, ci și pe verticală, la nivelul vîrstei adulte. Dat fiind faptul că societatea de azi se găsește într-o transformare mereu accelerată și că omul este agentul principal al acestei mobilități, educația și instruirea omului nu se termină o dată cu intrarea lui în producție, ci devine o preocupare permanentă. Are deci loc un proces de trecere de la învățămîntul școlar la educația permanentă, care cuprinde întreaga viață a individului. Este vorba de un proces continuu, diferențiat după vîrstă, după mediul social, după solicitările politice, sociale și economice. A educa pe fiecare individ al unei societăți pe întreg parcursul vieții presupune și organizarea unui sistem de învățămînt permanent, corespunzător cerințelor societății moderne. Iar dacă învățămîntul pune fundamentul culturii și al specializării, completînd permanent acest fond de bază al integrării sociale, întreaga rețea de mijloace și instituții ale culturii de masă prelungesc și completează școlaritatea prin alte forme și mijloace. Educația permanentă deci, cucerire a istoriei moderne, conține într-un raport de interdependență învățămîntul (pentru copii și adulți) și culturalizarea pentru toate vîrștele, în special pentru adulții, prin mass-media și instituțiile culturale tradiționale.

Pe acest fond general privind tendințele dezvoltării învățămîntului și educației în zilele noastre, comunicările și confruntările de păreri au îmbrățișat probleme dintr-o gamă largă, printre care: școala și societatea; perspectivele evoluției învățămîntului în perioada 1970—2000; modernizarea învățămîntului și educației în zilele noastre; conduita omului și influența educației; tineretul și epoca modernă; sociologia profesorilor; tineretul în fața alegerii profesiei; cercetări sociologice privind reformele școlare; folosirea timpului liber pentru instruirea și educarea adulților etc.

O analiză atentă a ideilor puse în circulație spre confruntare la Congresul de la Varna arată că problemele învățămîntului intră tot mai mult în sfera de preocupări a cercetării științifice. Ele se încadrează organic în procesul de dezvoltare a științelor sociale contemporane, a științelor despre om în special.

Prof. dr. PETRE BĂRBULESCU

INSTITUTUL POLITEHNIC

I A Ș I

ANUNȚĂ

scoaterea la concurs a următoarelor posturi:

FACULTATEA DE CONSTRUCȚII

1. Conferențiar, poz. 1, Catedra de arhitectură, disciplina „Proiectare atelieri”.
2. Conferențiar, poz. 2, Catedra de arhitectură, disciplina „Istoria arhitecturii universale” (facultativ).

Candidații la concurs vor depune în termen de 30 de zile de la data publicării acestui anunț în Buletinul Oficial al R.S.R. la secretariatul rectoratului Institutului politehnic din Iași, Calea 23 August nr. 22, cererea de înscriere, împreună cu actele prevăzute de Legea nr. 6 privind Statutul personalului didactic din R.S.R., publicată în Buletinul Oficial nr. 33 din 15 martie 1969, p. 1.

Concursul se va desfășura la sediul Institutului politehnic din Iași, în conformitate cu prevederile legii sus-menționate.

UNIVERSITATEA „BABEȘ-BOLYAI”

CLUJ

ANUNȚĂ

scoaterea la concurs a următoarelor posturi:

I. FACULTATEA DE MATEMATICĂ-MECANICĂ

Catedra de algebră

Conferențiar, disciplinele: Algebră, Logică și Teoria mulțimilor, Algebră abstractă, poziția 3.

II. FACULTATEA DE ISTORIE-FILOZOFIE

1) Catedra de socialism științific

Profesor, disciplina: Socialism științific, poziția 1.

2) Catedra de filozofie și sociologie

- a) Conferențiar, disciplinele: Epistemologie, Curs special permanent, Sociologia industrială, poziția 10;
- b) Conferențiar, disciplinele: Filozofie (în limba maghiară), Etică (facultativ), poziția 15.

3) Catedra de istoria filozofiei și logică

- a) Profesor, disciplina: Logică, poziția 3;
- b) Conferențiar, disciplina: Logica simbolică, logica simbolică (în limba maghiară), Logica (în limba maghiară), poziția 7.

III. FACULTATEA DE STUDII ECONOMICE

Catedra de economie politică

Conferențiar, disciplina: Istoria doctrinelor economice, poziția 12.

Candidații la concurs vor înainta la rectoratul Universității din Cluj, str. Mihail Kogălniceanu nr. 1, în termen de 30 de zile de la publicarea acestui anunț (publicat în Buletinul Oficial Partea III-a) cererea de înscriere, la care vor anexa actele prevăzute de Legea nr. 6 privind Statutul personalului didactic din Republica Socialistă România, publicată în Buletinul Oficial Partea I, nr. 33 din 15 martie 1969, și de Instrucțiunile Ministerului Învățămîntului nr. 84599/1969.

Concursul se va ține la facultățile respective în termen de 5) de zile de la data publicării acestui anunț.

INSTITUTUL PEDAGOGIC DE 3 ANI

BACĂU

ANUNȚĂ

scoaterea la concurs a următorului post didactic:

— Conferențiar la catedra de pedagogie disciplina Pedagogie generală, poz. 1 din statul de funcțiuni al catedrei de pedagogie.

Candidații la concurs vor depune la secretariatul rectoratului Institutului pedagogic din Bacău, Calea Mărășești nr. 157, în termen de o lună de la publicarea anunțului în Buletinul Oficial al R.S.R., cererea de înscriere, la care vor anexa în dublu exemplar actele prevăzute de Legea nr. 6 privind Statutul personalului didactic din Republica Socialistă România, publicată în Buletinul Oficial, partea I, nr. 33 din 15 martie 1969 și de Instrucțiunile Ministerului Învățămîntului nr. 84539 din 1969.

Concursul va avea loc la Institutul pedagogic din Bacău la o lună de la publicarea acestui anunț.

Informații suplimentare se pot obține la telefon nr. 13673.

BIBLIOTECA

„Fundamenta paedagogiae”

Doi volume de studii referitoare la fundamentele pedagogiei, apărute recent în Editura didactică și pedagogică sub redacția prof. univ. dr. doc. D. To-

dan și conf. univ. dr. G. Văideanu, avînd drept coordonator științific pe prof. univ. dr. P. Apostol, își propun să inițieze dezbaterile unor probleme teoretice și metodologice menite să servească dezvoltarea pedagogiei la nivelul științei în general și al sarcinilor școlii noastre socialiste în special. Incadrîndu-se într-o sferă largă de preocupări, de pedagogie generală, studiile publicate în cele dintîi volume din seria intitulată „Fundamenta paedagogiae” pun în valoare contribuția unor cercetări recente la clarificarea unor probleme de actualitate teoretică și practică pentru școala românească. Astfel, în primul volum, studiul „Dimensiunile pedagogiei”, de prof. univ. dr. doc. Dimitrie Todoran se

referă la conturarea dimensiunilor educației și a sferei de cercetare a științelor pedagogice în condițiile transformărilor adînci și rapide ce au loc în mulțiplele activități umane. Studiul „Cu privire la determinarea calitativă a educației”, de conf. univ. dr. Florin Georescu abordează unele probleme importante ale sociologiei educației cum sînt cele ale determinării sale calitative și ale raporturilor complexe pe care le realizează cu ansamblul vieții sociale. În studiul „Modelul praxiologic și acțiunea educațională”, prof. univ. dr. Pavel Apostol examinează condițiile în care modelul cibernetic al acțiunii poate fi folosit ca o aproximare, între anumite limite determinate, a acțiunii educaționale, iar cercetăto-

rea Valentina Filipescu aduce în studiu „Ideal și scop în pedagogie” unele contribuții privind precizarea funcțiilor pe care este chemată să le îndeplinească pedagogia în societatea contemporană. După studiile „Pedagogie și estetică” de conf. univ. dr. George Văideanu, „Relațiile dintre pedagogie și sociologie” de Leon Topa, „Metoda experimentală — metodă integrală de cercetare științifică în pedagogie” de Dumitru Muster, volumul cuprinde, în secțiunea „Probleme școlare în lumina pedagogiei generale”, studiul conf. univ. dr. Traian Pop privind „Aspecte pedagogice ale sistemului de predare cu profesori de specialitate la clasele I—IV” și studiul „Conceptul actual de cultură generală și implicații-

le sale pentru perfecționarea învățămîntului de cultură generală”. În cel de-al doilea volum se publică în secțiunea privind „Obiectul și categoriile pedagogiei”, contribuții semnate de D. Todoran, N. Apostolescu, C. Rusu, E. Constantinescu, St. Bărsănescu, G. Văideanu, L. Topa, F. Caravia, C. Cuciuc. Secțiunea privind „Probleme de metodologie a cercetării pedagogice și științele înrudite” include studiul de P. Apostol, M. Golu, V. Ștefănescu și O. Neamtu, I. Antohi, V. Săbăleanu, iar secțiunea „Probleme școlare în lumina pedagogiei generale” studii de D. Muster, S. Cernichevic, A. Gheța-Negulescu, B. Grigoriu și O. Șafran.

MARIANA MARINESCU

„Tre meditații asupra culturii”

Publicată recent de Editura „Dacia” din Cluj, lucrarea „Tre meditații asupra culturii”, de Pavel Apostol, este o carte pe care profesorii o citesc cu interes oprindu-se îndeosebi asupra primului capitol, intitulat „Făt frumos și tineretea ca dimensiune spirituală”, în care autorul analizează câteva aspecte ale mutațiilor produse în statul social al tineretului contemporan. Reflecțiile autorului asupra semnificației spirituale a tineretului vizează un obiect precis — acela de a degaja un sens al dezvoltării viitoare și de a organiza în funcție de aceasta prezen-

tul. Trăim într-o lume angajată în accelerare — zătat Pavel Apostol — și datorită accelerării prezentul se transformă în cadentă precipitată în trecut. În acest context, menirea școlii contemporane de a proiecta și forma personalitatea viitorului impune cunoașterea caracteristicilor dimensiunilor spirituale ale tineretului, a raporturilor sale cu cei maturi, adaptarea unei atari dimensiuni la ritmurile complexe imprimate în lumea contemporană — realităților umane. Toate aceste probleme sînt abordate de autor cu incontestabilă competență științifică, într-o carte interesantă, atractivă și prin subtilitatea observațiilor, ca și prin stil.

O. B.